

P O S U D E K B A K A L Á Ř S K É P R Á C E

<i>Jméno a příjmení studenta:</i>	Petra Papežová
<i>Studijní obor:</i>	Speciální pedagogika - vychovatelství
<i>Oponent bakalářské práce:</i>	Mgr. Tomáš Kohoutek
<i>Katedra:</i>	KPP
<i>Název bakalářské práce:</i>	Mediální výchova v mateřské škole
 Volba tématu:	 Aktuální pro danou oblast
 Cíl práce a jeho naplnění:	 Vhodně zvolený cíl, který byl částečně naplněn
 Struktura práce:	 Funkční, logická
 Práce s literaturou:	 Dobrá, běžně dostupné prameny
 Vybavení práce (data, tabulky, grafy, přílohy):	 Přehledné, věcně správné
 Přínosy bakalářské práce:	 Vágní, nepříliš přínosné výsledky
 Uplatnění bakalářské práce v praxi a ve výuce:	 Možnost uplatnění se týká pouze některých pasáží
 Formální stránka:	 Velmi dobrá
 Jazyková stránka:	 1. Stylistika dobrá 2. Gramatika dobrá

Zásadní připomínky k bakalářské práci:

Věcně se v práci nepodařilo popsat, jak mediální výchova v MŠ probíhá, jak by probíhat mohla, ani zda je to vůbec možné – naplnění tématu je dosti sporné. Množství stylistických neobratností a gramatických chyb vede místy až k nesrozumitelnosti textu.

Další hodnocení:

Autorka zpracovávala nelehké téma – je zřejmé, že vliv médií se týká i nejmladších věkových kategorií a často je na ně i cílený, avšak systematická mediální výchova je v tomto věku problematická. Není jasné, jaké by mohla mít cíle a formy ani zda ji lze přímou formou realizovat. Jak uvádí na s. 39 v kapitole 5.1 Rámcový vzdělávací program pro předškolní vzdělávání, „V rámcovém vzdělávacím programu pro předškolní vzdělávání téma mediální výchovy nenalezneme“. Samotná bakalářská práce bohužel k bližšímu vysvětlení tohoto stavu a návrhům postupů nedospívá a nepředstavuje ani příliš zdařilý popis problematiky.

V teoretické části se autorka věnuje tématu médií, mediálního vlivu a mediální výchovy obecně. Předkládá historický exkurz a některé varianty rozdělení médií, naznačuje, že média nemají jen funkci objektivně informovat, avšak nedaří se jí jednotlivé pasáže propojovat do funkčního celku – často ustrne u banálních sdělení (např. „*Médií je celá řada a patří k nim i věci, o kterých by si to člověk nemyslel.*“ – s. 14), případně uvádí poznatky do obskurních souvislostí (např. „*Za masové rozšíření tohoto druhu médií vděčíme vynálezci Gutenbergovi, který vynalezl knihtisk... K tištěným médiím patří možná překvapivě i billboardy...*“ s. 16). Upozorňuje na technologické pozadí změn („*Zásahu, na tak velkém rozvoji měla technika. A*

to konkrétně její vynález.“ - s. 24), na zvyšování vlivu médií elektronických a digitálních, seznamuje s ideovými východisky přístupů k mediální výchově (méně již s formami), věnuje se ale v nemalé míře i obecným otázkám, jejichž souvislost s tématem práce není zřejmá, případně není text k takové souvislosti „dotažený“ (např. otázky obecné psychologie vnímání, psychologie handicapu – „Vize jevů vytvářející si člověk s postižením nebyvají založené na poznávání pomocí smyslů, ale je často vytvořen fantazií. Jevy v jejich obraze světa neodpovídají reálné podobě řeči.“, s. 31; dále role etopedie – „U některých poruch chování nalezneme patologické změny osobnosti v důsledku psychické poruchy či onemocnění. V takovém případě lze nestandardní chování považovat spíše za symptomatické a je třeba jej odlišit od poruch, které jsou podmíněny sociálně. Přístup k diagnostice, nápravě a také k terapii se bude v některých hlediscích odlišovat“ - s. 33). Důsledkem je, že text nepůsobí jako ucelený celek gradující k formulaci vlastních výzkumných otázek, ale spíše vypovídá o nedostatech ve schopnosti parafrázovat prameny (nebo jim dokonce vůbec porozumět). Jistou informační úroveň má pasáž o mediální výchově, následující pasáž začíná opět poněkud zešířena kapitolou „4.1 Vymezení pojmu dítě a jeho vývoj“. Následně se autorka dostává k působení médií na děti („Představy o působení médií na děti mají dnes již své dějiny. Ty zachycují dynamický rozvoj a vývoj představ o působení médií. V českém prostředí je terminologický popis a výklad představ působení nejednoznačná.“ -s.33)

Ve výzkumné části se pak snaží nalézt odpověď na otázky *Jakými způsoby je mediální výchova realizovaná v mateřských školách?* a *Mají učitelé mateřských škol dostatek informací k problematice mediální výchovy?* Postupuje cestou kvalitativního výzkumu, respondentům z náhodně vybraných mateřských škol předkládá sumu otázek (hovoří však o polostrukturovaném rozhovoru) a odpovědi shrnuje (jedná se spíše o shrnutí než o analýzu – např. „Otázka č. 10 Spolupracujete s nějakou organizací či odborníkem na mediální výchovu?“

Respondenti A, B, C, D, F, G uvedli, že nespolečně s odborníky či organizací, kteří se mediální výchovou zabývají, respondent E uvedl, že momentálně s nikým nespolečně. “). Poměrně vágní jsou i závěry – autorka zde sice uvádí, že „...při psaní teoretické části a poté ověření v praktické části považuji za důležité, aby byla mediální výchova byla zařazena již do VP pro mateřské školy“, ale je otázkou, nakolik je splnitelný cíl vyjadřuje přáním „Podle mého je třeba, aby děti nenásilnou a hravou formou dostali možnost získat základy z co nejvíce oblastí“, respektive, zda stačí takový cíl mít, nebo je zapotřebí i představa, jak jej v oblasti mediální výchovy dosáhnout. Je také náročné sjednocovat postup rodiny a školy, když není jasné, jaký postup to je, ani nelze dosti dobře říci, že pro učitelky MŠ existují vhodné kurzy, avšak neexistuje jejich nabídka.

Práce přes uvedené výhrady splňuje základní požadavky kladené na tento typ prací, a proto ji **doporučuji** k ústní obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: **dobře**

Otázky k ústní obhajobě práce:

1. Který kurz z těch, o nichž referujete, byste doporučila učitelkám v MŠ? Proč?
2. Jak by měla podle Vašeho názoru prakticky vypadat mediální výchova v MŠ?
3. Kdo je autorem koncepce kognitivního vývoje, která pracuje s pojmy centrace, egocentrismus, fenomenismus, prezentismus... o nichž píšete na s. 30-31 s odkazem na Vágnerovou (2005)?
4. Jaké znáhodňovací postupy jste využila při konstrukci výzkumného vzorku?
5. Jaký je rozdíl mezi polostrukturovaným a strukturovaným rozhovorem? Uveďte, kdy jste se svých respondentů doptávala, kladla jim otázky, které nebyly předem připravené?

2. 9. 2013

Mgr. Tomáš Kohoutek